

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 2 năm 2015

Số 223

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Văn chương và điển khí khác biệt chỗ nào?
2. Quý yêu muôn loài là quý yêu làm sao?
3. Tại sao phải tu sửa?
4. Thả trôi đường tà là thả làm sao?
5. Niềm tin có hữu ích gì cho hành giả Vô Vi không?
6. Vỡ tuồng chánh của nhơn sanh là gì?
7. Sự tinh khiết từ đâu mà có?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Cairns 11-04-97 2:30 AM 1) Hỏi: <i>Vấn chương và điển khí khác biệt chỗ nào?</i> Đáp: Thừa điển khí là khối óc thanh tịnh tự nhận luồng điển diệu thanh ban chiếu hòa hợp trong thanh. Điển khí mô tả rõ rệt và lưu loát. Kệ: Trí tâm khai triển diệu thanh hòa Tận độ chơn hành lý thiết tha Ban chiếu không ngừng tâm chất phác Pháp trình tuôn chảy điển phân hòa.	Cairns 12-04-97 4:36 AM 2) Hỏi: <i>Quý yêu muôn loài là quý yêu làm sao?</i> Đáp: Thừa quý yêu muôn loài, tức là người tu thiền hiểu được sự đau khổ của chính mình, thì không muốn gieo sự đau khổ cho người khác, thì mới thật sự quý yêu muôn loài trong tinh thần thông cảm vạn vật đồng nhứt thể. Kệ: Khai thông trí tuệ hiểu muôn bề Nguyên lý cùng chung chẳng khen chê Thực triển chơn hồn quý một mối Cảm thông muôn loài sống cùng quê.
Cairns 13-04-97 6:00 AM 3) Hỏi: <i>Tại sao phải tu sửa?</i> Đáp: Thừa có xa xưa thì mới có ngày nay, cần tu sửa hướng về thanh tịnh thì sẽ hiểu được quá khứ của chính mình, đã làm sai quá nhiều, nếu không tự sửa thì không bao giờ làm được đại sự ở tương lai cho phần hồn lẫn thể xác. Muốn có sự hòa bình thì phải sửa mình nhiên hậu mới đạt được sự hòa bình tốt đẹp. Kệ: Muốn xinh tươi phải có quân bình Trí tuệ phân minh mới đẹp xinh Thức giác không còn gieo ý động Thực hành chất phác lại càng minh.	Cairns 14-04-97 2:25 AM 4) Hỏi: <i>Thả trôi đường tà là thả làm sao?</i> Đáp: Thừa thả trôi đường tà là những điều không cần thiết cho tâm lẫn thân thì không nên nắm bắt và để cho nó hoạt động tự nhiên theo luật nhân quả mà tiến. Kệ: Chẳng lo chẳng nghĩ chi cho phiền Các giới quy nguyên tự nối liền Trực giác cử hành tâm phát triển Hồn nhiên quy hội thức triển miên.
Cairns 15-04-97 6:17AM 5) Hỏi: <i>Niềm tin có hữu ích gì cho hành giả Vô Vi không?</i> Đáp: Thừa niềm tin khả năng của chính mình có thể tự giải được nghiệp duyên tại thế rất quan trọng cho hành giả Vô Vi. Có tin nơi khả năng của chính mình thì mới có cơ hội tiến hóa tốt. Kệ: Thực hành tự hiểu tự phân minh Đời đạo song hành rõ tiến trình Phát giác bình tâm xây dựng tiến Thực hành tiến hóa rõ hành trình.	Cairns 16-04-97 7:10 AM 6) Hỏi: <i>Vở tuồng chánh của nhơn sanh là gì?</i> Đáp: Thừa vở tuồng chánh của loài người là phối hợp âm dương, cùng chung phát triển, người tu thiền thì phải hiệp khí cùng trời đất thì phần hồn sẽ được ổn định và tiến hóa nhanh hơn tâm mê chấp ở đời. Kệ: Quy nguyên giềng mối thức tâm Trời Hướng thượng bình tâm tự nghỉ ngơi Điều quấy không làm tâm bớt động Âm dương tương giải tiến không lời.

7) Hỏi: Sự tinh khiết từ đâu mà có?

Đáp: Thừa sự tinh khiết do nguyên khí của Trời Đất hình thành, nguyên khí hóa sanh vạn vật, hít thở được, đi đứng được, ý động xác chuyển, giáng lâm xuống thế gian một thời gian ngắn bắt đầu thu nhập trực khí của hồng trần, bắt đầu lo âu và mê loạn, tham muốn đủ thứ màu sắc, tiến tới chỗ dục lạc si mê, khó về bến giác, đắm chìm trong bể khổ trần gian, tranh giành quyền lợi và đất đai, cuối cùng cũng phải trở về với tay không, nghiệp lực lôi cuốn từ tinh khiết đi đến ô trược trần tục tham sân và không lối thoát.

Kệ:

Biết hôn hạ trước lại lo âu
Tham muốn không xong tự cảm sầu
Vớ vẩn suốt kiếp không lối thoát
Quên Trời quên Phật chẳng đui đầu.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

NGHIỆP LỰC GIAO HÌNH

Thầy: Nghịch cảnh với các bạn. Qua nhiều đợt rồi các bạn thấy tâm tình này kia, kia nọ, nó giao hình nó đem tới những cái sự trở ngại mà chúng ta bắt mãn nhưng mà cũng phải chấp nhận ở thế cảnh. Cái đó là cái bài học để dẫn tiến chúng ta.

“Từ tâm tự giải sớm dàng”

Phải bình tâm bất cứ một cái gì xảy tới, chúng ta phải lấy cái từ tâm để hóa giải nó. Rồi lần lần chúng ta mới thấy rõ từ ở trong cảnh khổ mà không còn khổ nữa. Từ cảnh sướng cũng chẳng còn sướng nữa, chúng ta mới tiến tới phần thanh cao ở bên trên. Đó là chơn lý hư không.

“Tu hành minh cảm căn thượng giới”

Minh tu phải hành. Nói tôi sửa, tôi vun bồi này kia, kia nọ mà tôi không chịu hành lấy gì tôi vun bồi cái phúc đức, cái sáng suốt. *“Minh cảm căn thượng giới”*, biết được chúng ta nguyên căn từ ở đâu đến đây. Chúng ta ở nơi nào trung thiên thể giới xuống bằng cách nào? Do đâu phân tán chúng ta xuống đây, để làm gì? Kỳ thật chúng ta tu rồi chúng ta lần lần minh cảm Cha Trời Mẹ Đất. Chúng ta li khai từ đó xuống và xuống đây học bài và trả bài trong định luật vay trả mà thôi.

“Nguồn cội quy nguyên đạt điển thanh”

Đó, chúng ta qua nhiều đợt thử thách rồi, chúng ta phải trở về nguồn cội là cái hào quang. Mọi người đều có cái hào quang sáng suốt ở bên trên. *“Quy nguyên đạt điển thanh”*, chúng ta tới đó chúng ta mới thấy đời đời an khương và chuyển hóa bất cứ nơi nào tâm ta cũng không động nữa.

“Điển thanh hòa cảm muôn loài

Đạt thông mới biết thân Ngài là ai”

Đó, cái điển thanh hòa cảm muôn loài. Cái điển thanh luôn luôn ở bên trên chúng ta thấy hàng ngày. Đừng có nói gì, người không biết điển thanh dờm ánh sáng thôi. Nó hòa cảm muôn loài, nó rọi chiếu muôn loài được hóa hóa sanh sanh. Mà chúng ta tu, ta đạt thông qua khỏi cái giới đó rồi chúng ta mới biết thân Ngài là ai. Biết cái phần hồn của Cha chúng ta là gì? Chúng ta cũng là một vị chúa tể trong cái tiểu thiên địa này, lãnh đạo và chịu trách nhiệm cái tiểu thiên địa này. Khai thông lục căn lục trần mở các giới cơ tầng hạ, trung, thượng trong tiểu thiên địa này. Cái trách nhiệm của chúng ta cũng như một vị Ngọc Hoàng.

“Bên trên thắng cảnh thanh đài

Hòa đồng các giới ngày ngày yên vui”

Khi mà, chúng ta đạt được thanh điển thì ở bên trên thấy cái thắng cảnh chỗ nào cũng cởi mở, khỏi cần nhắc, khỏi cần gì hết đều là đi tới tự giác thanh đài.

“Hòa đồng các giới ngày ngày an vui”: Lúc đó đi tới đâu cũng là tiến hóa. Chớ không phải cần cái mảnh giấy trong túi mới đi qua khỏi được. Cái đó không có nữa, chúng ta đi lên bên trên rồi, không có, con người đi tới tự giác rồi.

*“Gắng tu vàng thép được trui
Không còn động loạn nhiễm mùi bản dơ”*

Chúng ta gắng tu, vàng nó ra vàng, thép nó ra thép nhưng mà được trui, được vững chắc, không bị lẫn lộn nữa. Ồ, thanh ra thanh, trược ra trược rõ ràng.

“Không còn động loạn nhiễm mùi bản dơ”: Không có cái sự mà bị nhiễm bởi ô trược, không có nữa. Ý ta muốn xuống nơi ô trược để hóa giải ô trược thì có. Khi mà chúng ta đạt được cái thanh, chúng ta không có bị nhiễm bản nữa, không có cái vục đó.

*“Hành thông thấu đạt thiên cơ
Minh tâm kiến tánh mỗi giờ mỗi tri”*

Đó, chúng ta hành thanh rồi, thấu đạt thiên cơ sáng suốt thì nó hiểu cái sự sáng suốt ở bên trên. Cái thiên cơ ở đâu? Chúng ta lấy cái gì tìm thiên cơ. Chúng ta thanh tịnh rồi chúng ta thấy cái ý muốn của chúng ta thôi. Tôi muốn làm điều đó nhưng mà đạt không được. Rồi một ngày kia cái chuyện nó đến với chúng ta, chúng ta cũng quên, chúng ta thấy cái đó nó lại xảy ra. Rồi chúng ta bình tâm, chúng ta nghĩ tới hồi đó tôi cũng nghĩ tôi muốn tham dự vô cái việc đó. Mà ngày nay việc đó nó xảy ra với tôi rồi, tôi phải chấp nhận để hóa giải nó. Còn nếu, tôi động loạn tôi cho đó là bực mình, nghịch cảnh. Không! Tôi thanh tịnh tôi thấy rõ, tôi thanh tịnh tôi mới thấy cái thiên cơ. Rồi cái chuyện thiên cơ ở trên Trời sắp đặt muốn chúng ta chuyển hóa tới đâu, rồi sẽ tiến hóa tới nơi nào, nó có hết, chớ không phải không. Bởi vì, chúng ta thiếu thanh tịnh chúng ta không thấy. Chúng ta tu cho thanh tịnh rồi mình tâm kiến tánh mỗi giờ mỗi tri, chúng ta mới tìm ra.

*“Tri ra nguồn cội thức thì
Do đâu đã đến xét ghi trở về”*

Chúng ta thấy rồi cái nguồn cội chúng ta ở đâu? Chúng ta thức giác rồi, chúng ta rõ cái đường đến và đường đi.

“Do đâu đã đến xét ghi trở về”: Mình ở đâu đến đây, mình tìm kiếm lần lần, hiểu lần lần mới trở về cái nguồn cội Cha Trời Mẹ Đất.

Cho nên, nhiều người tu lần lần rồi mới thấy cái ý muốn các bạn, các bạn thử một chút xíu thôi. Ở đây tôi muốn đi tới đường kia chút nữa tôi quẹo tay mặt thì tới đó bạn không có nghĩ mà tay chân nó cũng cục cựa mà nó quẹo tay mặt. Rồi cái ý động dâm dục của các bạn muốn ngày mai bạn đi tìm một cái gì dâm dục thì tới cái giờ đó nó thúc đẩy bạn. Ồ, nói thiên cơ của tiểu thiên địa nó chuyển hóa, mà nó chuyển hóa đó cũng vô cùng vô tận, hưởng hờ gì cái chuyện của Trời đất.

Cho nên, ở bên trên người ta muốn, người ta thấy sự sai lầm của mình thì người ta đưa cái phần thanh điển. Mà nếu, mình làm sự sai lầm, mình làm sự ác trược thì cái thiên cơ nó phải chuyển. Nó chuyển về ác trược một trăm phần trăm của ác trược, rồi nó tiêu tan, lúc đó nó mới tiến hóa. Thì cái phần nào nó đều có sự sắp đặt hết. Mà chúng ta tu tại sao chúng ta rõ được thiên cơ thì chúng ta có thể cứu rồi cái sự đau khổ đó, là chúng ta càng ngày càng sửa. Chúng ta ở trong cái sự động loạn sửa tới thanh tịnh thì các bạn gặp biết bao nhiêu trở ngại. Nhưng sự trở ngại đó là gì? Là những bài học đưa cho các bạn tiến hóa. Các bạn chấp nhận học thì các bạn đâu có còn đau khổ nữa. Những người không chấp nhận học thì người đó nó thấy đau khổ. Chúng ta tu rồi càng ngày càng thanh thì chúng ta mới thấy rõ cái đường đến và cái đường đi, lúc đó chúng ta mới trở về.

*“Về nơi thiên cảnh cội quê
Cha già đang đợi mình về chung vui”*

Đó, nên cảnh cội quê là Cha Trời. Ngọc Hoàng Thượng Đế là Cha của mọi người hết thảy ở thế gian này.

“Cha già đang đợi mình về chung vui”: Chúng ta đạt tới cái thanh, rồi chúng ta mới trở về cái luật Trời. Nắm cái huyền cơ của tạo hóa, lúc đó chúng ta mới trở về cái vị trí của một vị Ngọc Hoàng được.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 12/6/1977)

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

THÔNG BÁO LIÊN QUAN ĐẾN THIỀN VIỆN QUY HỘI TÌNH NGƯỜI

105 Wright Rd, Mareeba QLD 4880, Australia

Kính thưa:

1. Hội Từ Thiện
2. Công Ty Phát Triển Vô Vi
3. Quý bạn đạo.

Cuộc bầu cử đã tiến hành theo yêu cầu của Anh Võ Anh, thực hiện ngày 28/12/2014 tại Thiền Đường Dũng Chí, dưới sự giám sát của Ban kiểm phiếu gồm:

- 1/ Anh Võ Anh
- 2/ Chị Hồng Châu
- 3/ Chị Lý Thị Như Mai

Và dưới sự hiện diện của 18 bạn đạo thuộc Thiền Đường Sydney và Melbourne được xem như không hợp lệ đối với 2 tổ chức: Hội Từ Thiện và Công Ty Phát Triển Vô Vi, vì anh Võ Anh đã tự tiến hành cuộc bầu cử mà chưa thông qua toàn thể các thành viên trong Hội Từ Thiện và Công Ty Phát Triển Vô Vi.

Một cuộc họp khác sẽ được tiến hành để giải quyết các vấn đề của Hội Từ Thiện và Thiền Viện để chọn ra một Ban Điều Hành Thiền Viện chính thức và hợp lệ sẽ được gửi đến quý bạn đạo trong thời gian sắp đến.

Mong quý bạn đạo thông cảm cho những sai sót.

Chân thành cảm ơn sự thông cảm của quý bạn đạo,

Năm bạn đạo đã nhận nhiệm vụ làm việc cho Thiền Viện kính báo tin.

Nguyễn Thị Duyên, Nguyễn Văn Vinh, Nguyễn Thị Minh Tâm, Phạm Hoài Niệm, Hồ Văn Thắng.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ HOA KỲ

Santa Anna, Ngày 26 tháng 3 năm 1997

Kính gửi Đức Thầy,

Tết qua con có về VN và có thăm một số bạn đạo. Mọi người rất ao ước Thầy về VN một lần để các bạn đạo thỏa mãn phần nào lòng mong muốn. Nhìn và nói chuyện với các bạn đạo, con thấy họ rất khao khát làm sao được diện kiến với Thầy. Trước sự khao khát này, con nghĩ chắc chắn cũng có ngày Thầy sẽ về....

Trong dịp này, con cùng có dịp theo chị Hoa ở Hawaii tới thăm bác Bảy (anh của Thầy), bác vẫn khỏe và trông rất giống Thầy. Tại đây, con có chỉ cho bác Bảy thờ Pháp Luân Chiếu Minh. Pháp này bác Bảy không có tập trước đây, còn Pháp Luân Thường Chuyển thì bác Bảy thờ theo chú Ngẫu chỉ lại, có hơi khác đôi chút. Con có hướng dẫn lại và khuyên bác Bảy nên coi cuốn Phương Pháp Công Phu của Thầy hướng dẫn qua băng video để tập cho thật đúng. Con ghé bác Bảy 3 lần tất cả để coi lại bác Bảy thờ đúng chưa con mới đi.

Còn cô Tám, con của Đức Ông Tư, con cũng có ghé thăm. Nhà cô Tám đã thượng kiếng và cô đã hành thiền. Con cũng có dịp gặp cô và hướng dẫn cô làm Pháp Luân Chiếu Minh và Soi Hồn...

Riêng đối với các bạn đạo, có một số bạn đạo ở Khánh Hội, có nhiều ấn chứng:

- cô bạn đạo sau khi thờ PLTC thấy điên chạy theo xương sống lên đầu nở ra toà sen và người con gái đứng trên đó ... thấy tất cả được 4 lần, như vậy thưa Thầy có tốt hay không ?

- còn 1 bạn đạo khác hít một hơi thật dài hai ba tiếng mới thở ra. Con nói theo một băng giảng của Thầy đề một miếng bông gòn vào mũi là biết được mình đang hít hay đang thở được bao lâu khi miếng bông gòn rớt xuống !! Bạn đạo này chưa chịu giải thích này.

- còn phần yểm trợ các bạn đạo nghèo ở Việt Nam, qua anh Sơn nhờ con hỏi bạn đạo, thì được biết anh Sáu Luông cùng với anh Hồ Văn Em và anh Châu Tuấn ở Vũng Tàu sẽ đứng ra đảm nhận số tiền từ Thầy hay các bạn đạo tại hải ngoại yểm trợ cho các bạn đạo nghèo tại Việt Nam. Sự phân phối này sẽ cho 3 anh đảm trách. Đây là ý kiến của anh Sáu Luông. Khi anh ra chỉ pháp tại Hà Nội, con cũng có yểm trợ tài chánh cho chi phí băng và sách cộng thêm tiền lộ phí từ Sài Gòn ra Hà Nội

Mọi việc con kính trình lên đức Thầy để Thầy biết. Thư con viết có dài, mong Thầy được nhiều sức khỏe, hy vọng một ngày không xa Thầy sẽ có mặt tại Việt Nam để gặp lại những người thân yêu, những bạn đạo đau khổ vẫn cố gắng hành tại quê nhà.

Kính thương,
PNQ

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 6 tháng 5 năm 1997

Q. con,

Thầy đã vui nhận được thư con kể lại những chuyện con mắt thấy tai nghe tại quê nhà. Người tu của chúng ta đều hướng về thanh nhẹ tự giải tỏa mọi sự phiền muộn trong nội tâm tức là sử dụng nguyên khí của Trời Đất khai thông trí tuệ của chính mình. Vốn căn bản tự nhiên và hồn nhiên Trời Đất đã hình thành và đã diu tiến cho chúng ta mọi người có sự hiện diện trên mặt đất, cấu trúc bởi Trời Đất rất tinh vi. Mọi người ôm xác phàm đều phải nhịn nhục mới thấy rõ sự nhịn nhục là quý giá, sự nhịn nhục là trên hết, sự nhịn nhục là có thể giải quyết tất cả sự nan giải ở tương lai.

Bao nhiêu ngày tháng con đã tu, con cảm thức Pháp Luân Thường Chuyển đã giúp con không ít, tâm

con lúc nào cũng sẵn sàng giúp người và quý yêu mọi người trong xây dựng, đó là điều lành cho chính con. Với từ trường phát triển, điển năng dồi dào con mới thật sự ảnh hưởng cho những người kế tiếp. Đứng về con đường tâm linh phải tự phát triển hòa hợp với nguyên lý của cả căn khôn vũ trụ vô cùng tận, người đời không thể kiểm soát, nói chuyện khoa học mà đâu có biết khoa học là gì? Khoa Học Huyền Bí, khoa học trong nội tâm của chính mình không biết thì không biết được khoa học ở bên ngoài, ở bên ngoài là chuyện đã rồi, ở bên trong mới là phát triển. Mọi người biết niệm Nam Mô A Di Đà Phật, Thầy đã thực hành cuốn băng Nam Mô A Di Đà Phật, đó là để cho mọi người tự thức tự niệm và khai triển huyền bí trong nội tâm, có một không hai, con người ở mặt đất có một không hai, hiểu được nguyên lý của Trời Đất thì lúc nào cũng bình an vui hòa với các giới, sống trong luật nhân quả, đêm đêm ngày ngày lo niệm Phật là xây dựng nhân lành cho chính mình, càng niệm Phật càng cảm thức sự sai lầm của chính mình, càng dừng mãnh tu tiến hơn.

Tu là gì? Tu lập lại trật tự của chính mình. Mà trật tự ở đâu? Trật tự là đang ẩn tàng trong tâm thức của mọi hành giả tại mặt đất. Chúng ta niệm Phật lần lần khai triển. Niệm, thường niệm, vô biệt niệm mới thấy cả căn khôn vũ trụ đều nằm trong nguyên lý của Nam Mô A Di Đà Phật mà phát triển, khai triển thức hòa đồng của chính mình thì lúc đó mới thấy chiều sâu của khoa học, diệu thanh thanh nhẹ, tận độ quần sinh bất cứ lúc nào, từ hơi thở một, nguyên khí của Trời Đất đã ân độ cho chúng sinh từ giờ phút khắc. Nhựt Quang Phật, Nguyệt Quang Phật, tại sao kêu bằng Nhựt Quang Phật? Mặt Trời chiếu sáng, sự chiếu sáng đó là Phật giả thanh nhẹ vô cùng, Nguyệt Quang Phật cũng vậy, thanh diệu ban chiều cũng là Phật, cũng là thanh nhẹ, Phật là dứt khoát trần tâm, không có dính líu chuyện thế gian, dứt khoát chủ kiến thì mới cứu được mình đó là phân hồn bất diệt.

Con càng ngày càng tu con thấy rõ Trời Đất đang hỗ trợ cho con, đang xây dựng cho con từ giai đoạn một, từ việc làm câu nói cũng thay đổi, chúng ta nên hướng về thanh tịnh để tự cứu và xây dựng cho chung, đó là điều lành của người Vô Vi đã tự tu tự đạt và hành triển như vậy. Con tu tới ngày hôm nay con nhìn nhận là hơi thở là vô cùng tận, hít vô nhẹ, đầy rún đầy ngực tung lên bộ đầu là chiều hướng đi lên thay vì đi xuống. Người đời đâu có biết được khai triển tâm thức của chính mình bằng

cách nào, chỉ có nguyên khí của Trời Đất mới là khai mở được nội tâm nội tạng và hội nhập sự thanh cao từ khối óc trở lên, lúc đó mới thấy khoa học huyền bí của Trời Đất đã và đang có từ nhiều kiếp không phải bây giờ.

Càng ngày càng ca tụng sự văn minh của tình đời, quảng cáo đủ thứ, nói đủ lý luận nhưng mà hành không có bao nhiêu thì tâm thức vẫn không có phát triển, cho nên chúng ta người Việt Nam là người dân đau khổ, đau khổ từ nhiều kiếp, bị chèn ép từ chế độ này tới chế độ nọ, không đem lại sự bình an cho tâm thân của người dân, tại sao? Tại mất hẳn vị trí tâm linh.

Ngày hôm nay chúng ta hiểu được, chúng ta mượn pháp niệm Phật tức là có cơ hội xây dựng tâm linh của chúng ta khôi phục, dừng mãnh sống với Trời Đất, vị tha độ hành, không còn ích kỷ, không còn eo hẹp, nhân loại với chúng ta là một. Chúng ta người dân đau khổ, chịu tu, chịu phát triển, dừng mãnh khổ hành thì chúng ta sẽ có cơ hội tiến tốt và ảnh hưởng cho tất cả nhân loại cùng tu cùng tiến, là người đau khổ mới có thể làm điều này, người sung sướng không làm điều này, người có tiền có bạc sung sướng là nó bày ra nhiều chuyện ô trược tham dâm, làm sao phát triển được tâm thức. Người nghèo như chúng ta đã bị nạn bị khổ rất nhiều, bị vật chất xâm chiếm, bị hành động xâm chiếm, bị đủ chuyện không giúp đỡ chúng ta tiến hóa được.

Ngày hôm nay chúng ta mượn được cái pháp tự khai mở mà phải dày công tự khai mở, hành đúng pháp sẽ có kết quả tốt. Người nào hành đúng pháp thì không có tham muốn chuyện ngoại cảnh nữa mà chỉ có muốn xây dựng nội thức của chúng ta càng ngày càng sáng suốt hơn, nhắm mắt thấy ánh sáng mới thật là sáng, mở mắt thấy ánh sáng cũng chưa thật là sáng, phải dày công tu thiền nhập định mới thấy được diệu thanh của Trời Phật, của Đại Bi là gì?

Ngày hôm nay con có duyên lành trở về quê nhà, thấy mọi người đau khổ, hỏi chớ những người ở ngoài này có đau khổ không? Có, vẫn có đau khổ như những người ở quê nhà, là tại sao?

Không thoát được, phân hồn không thoát được thể xác là đau khổ, giờ phút lâm chung bơ vơ không biết mình sẽ đi đâu và sẽ làm gì, rồi đâm đầu kiếm tiền tri, thầy bói, tử vi đủ chuyện nhưng mà đó là luật sanh khắc của ngũ hành. Chúng ta giáng lâm ngự ở trong thể xác này bao gồm sự sinh khắc của ngũ hành, kim mộc thủy hỏa thổ, mọi người đều có tim gan tì phế thận tức là đại diện kim mộc thủy hỏa

thô, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang trong nội thức của chính mình nhưng chúng ta thiếu thanh tịnh không thấy, đó là khoa học huyền bí tâm linh. Người đời không làm không hành cho đó là siêu, cho đó là hay mà người đời chịu hành, chịu dùng mãnh giải nghiệp tâm thì chuyện đó thì chúng ta đã có từ lúc chào đời. Lúc chào đời chúng ta hoàn toàn thanh nhẹ, không lo âu, ngày hôm lớn lên lo đủ chuyện, cái gì cũng muốn nói hay nhưng mà chính tâm thức của chúng ta hay mà không làm, hay mà không phát triển, phát triển hướng về thanh tịnh mới thấy rõ khả năng sẵn có của chúng ta có thể hòa đồng với cả càn khôn vũ trụ mà tiền. Tu Pháp Lý Vô Vi mỗi ngày mỗi phát triển, ban đầu phát triển từ tuần, rồi tương lai từ giờ từ phút từ khắc thay đổi triển miên trở về không thanh tịnh. Nghèo mà không còn lo âu nữa, không còn sợ sệt và không còn lo âu vì chúng ta thấy rõ lúc đến cũng như lúc sẽ đi, giáng lâm xuống thể xác trần tục trong kích động và phản động. Bao nhiêu năm chúng ta đã học hỏi kẻ lớn cũng như người nhỏ chạy theo chiều hướng của cặp mắt lỗ tai cái lưỡi, động loạn thôi. Ngày hôm nay Pháp Lý Vô Vi có đường lối, có lối rẽ rẽ, Soi Hồn, đóng cửa thể gian mở cửa thiên đàng, tại sao chúng ta đi mở cửa thiên đàng để làm gì, mở cửa thiên đàng thanh nhẹ mới thấy cái chiều sâu vô cùng của tâm linh sẽ tiến hóa tới đó và nơi đất dừng chùn cuối cùng khi lia xác. Nếu không hành thì làm sao trọn hiểu trọn nghĩa được, trọn hiểu là chỗ nào? Chúng ta con người chịu tu thì chúng ta sẽ đem lại sự bình an trong nội thức, quân bình điển năng trong người thì mới thấy rõ cha mẹ bớt lo cho chúng ta, có một đứa con hiểu thảo, biết nó biết Trời Phật biết nhân loại cùng tu cùng tiến thì tổ tiên cửu huyền thất tổ rất quý mừng chúng ta. Còn ngược lại chúng ta chỉ phá hoại lấy chính mình, ăn cho nhiều, nói cũng muốn hơn người ta, lý luận đủ chuyện nhưng mà thực chất không có, đó người đời có một đứa con như vậy cũng đủ buồn lắm, đừng có nói chuyện Thượng Đế, nói chuyện Trời Phật. Trời Phật là gì? Là một người khổ như trần gian này, tự tu tự thoát nghiệp chướng và xây dựng khả năng thanh tịnh vô cùng, con người chỉ có đi lên không có đi xuống, đi lên thấy sáng suốt rồi mới tận độ quần sanh, như bây giờ các con ra đây cũng vậy, ở ngoại quốc chúng ta có đầy đủ, cơm ăn áo mặc không nhiều thì ít thì chúng ta nghĩ đến người quê nhà thiếu thốn, động loạn đau thương, lúc nào tâm chúng ta cũng động và hướng tâm và muốn giúp người, nhưng mà giúp tiền giúp bạc có được

cái gì đâu! Tiền bạc tạo tánh tham cho mọi người rồi gây gỗ chia rẽ lẫn nhau. Nếu chúng ta thật tâm tu hướng thượng, lấy sự thanh cao của Trời Đất, lấy lửa Trời xây dựng tâm thức của chính mình thì chúng ta giàu có vô cùng, từ trường tốt con mới có cơ hội bỏ thí chơn ngôn là nói những lời thật mà con đã đạt được cho những người kế tiếp, bao nhiêu đó đủ rồi, còn hơn vàng bạc nữa.

Ngày hôm nay Hà Nội qua bao nhiêu thử thách, con người trong khổ nạn triển miên, ngày hôm nay ngộ được Pháp Lý thực hành, tự tu tự tiến, xây dựng cho chính mình, phát triển từ trường tốt, giải trừ cho toàn dân, để mọi người cộng hưởng hòa bình giữa Trời Đất và người, thiên địa nhơn, con người là đại diện Trời Đất mà không chịu khai sáng lấy chính mình thì không có cơ hội tiến hóa về phần hồn được, sẽ bị tiêu diệt và bơ vơ, ác ôn trở lại làm trùng để tại mặt đất chớ không có một cái tâm linh tốt đẹp. Mọi người, vua chúa chết rồi cũng bị đọa đầy như thường chớ không phải vua chúa là yên đâu vì trí tâm không khai triển được, làm điều ác, hạ lệnh giết bao nhiêu người dùng dùng đi chết chớ không khai mở. Còn Pháp Lý Vô Vi mọi người ý thức được, tự tu tự tiến, khai mở thức hòa đồng, hoà hợp, Pháp Luân Thường Chuyển hiệp khí với cả càn khôn vũ trụ thì chúng ta sẽ khỏe mạnh và giàu có, thì chúng ta người Việt Nam đau khổ không có bị thiệt thòi, nếu có Pháp Lý Vô Vi không bị thiệt thòi và sẽ thức giác và xây dựng những điều lành và sáng tạo những chuyện gì hữu ích cho quần sanh, đem lại cơ hội quốc thái dân an. Dân hiểu nó nó mới an, dân không hiểu nó dân đâm đầu hiểu chính phủ và ý lại nơi chính phủ là dân hư chớ dân không có tiến. Người dân hiểu nó mới thật sự là người dân tiến và thật sự đóng góp cho cộng đồng, chung vui hòa bình và tiến hóa tốt đẹp.

Con thấy Thầy đã rời khỏi Việt Nam, một thân một mình đi đây đi đó, các con cũng tham dự cũng giúp đỡ rất nhiều, xây dựng in kinh sách phụ giúp bạn đạo, mọi người một tay chúng ta đóng góp, chúng ta không có tiền mà có tâm, ngày hôm nay đã hình thành một số người rất đông cùng tu cùng tiến với chúng ta. Con thanh tịnh thì con thấy rõ duyên Trời rõ ràng, Thầy đã làm thơ cho người ta hát Hồn Quê Duyên Trời, con nghe lại cuốn băng này con sẽ thấm thía những lời thơ của Thầy muốn đưa vào tâm của mọi người tự thức và tự xây dựng trong cơ cấu tốt đẹp của nhân sinh.

Ai cũng có nhân quyền, nhân quyền tận hưởng nguyên khí của Trời Đất chớ không phải nhân

quyền là giành của ăn, chúng ta có cái nhân quyền tự tu tự tiến liên hệ với Trời Đất chứ không phải nhân quyền giành của của người thế gian, chúng ta không làm điều đó.

Dân chủ là gì? Dân chủ là cái hồn làm chủ được thể xác mới là dân chủ, nếu không biết cái hồn ở đâu, không làm chủ được thể xác là không có dân chủ, cạnh tranh theo chiều hướng kích động và phản động của xã hội đề ra mà thôi gọi là chính trị nhưng không biết làm chính trị là cách gì? Lấy điều chơn chánh tự sửa trị tâm thân của chính mình mà không làm, mà lấy nhà to của lớn sùng ông lại cai trị người dân, đó là sai lầm vô cùng, không tiến nổi, không nhiều thì ít con đã thấy, cuộc đời nhiều chế độ đã suy thoái vì hướng ngoại, hướng về vật chất sai lầm rồi chạy lạc với của cải danh vọng, địa vị, quên mình, quên phần hồn, quên cơ sở tâm linh, thật sự thiệt thòi khi giờ phút lâm chung không biết đi đâu. Thậm chí những vị đã nghiên cứu về tử vi đủ chuyện nhưng đó nguyên lý của nó chỉ là sanh khắc mà thôi, sanh thì tặng thêm ít câu tốt, còn khắc thì quyết định những câu xấu, có bao nhiêu đó thôi, nhưng mà chính người xem tử vi cũng chưa biết chính họ là ai, thầy bói cũng chưa biết họ là ai. Cho nên, Thầy có những băng hát để cho người đời nghe và cảm thức, từ trẻ cho đến già không biết giờ phút lâm chung mình sẽ đi vào lúc nào, vì sao, vì chúng ta thiếu thanh tịnh, không có dẫn thân tu hành, không có dẫn thân tiến hóa theo chiều hướng thanh nhẹ của Trời Đất.

Chúng ta không phải đi xin ông sư này bà sư kia để làm gì, ông lên bà xuống để làm gì, đó là thuộc về âm binh, cõi âm, họ có cái chiều hướng vô Phật để cai trị người dân nhưng mà cái đó không có đúng đường theo về Phật giới. Đúng đường theo Phật giới thì tự tu tự phát triển, không có tin cậy nơi âm khí, ông lên bà xuống hiện tại ở Việt Nam rất nhiều, xưng danh này xưng danh nọ làm lũng đoạn tinh thần của người dân càng ngày càng yếu và không có đóng góp được việc gì, mê tín và không biết người lên đồng đó là ai, mặt mũi ra sao, quần áo ra sao, tâm thức họ ra sao, không hiểu, chỉ nghe lời họ nói mà chạy theo, đó là làm cho người dân yếu không phải làm cho người dân mạnh. Muốn làm cho người dân mạnh thì chỉ đường cho họ tự khai sáng, cơ hội cuối cùng này là cái thể xác của họ, từ khối óc cho tới thể xác chẳng chịt thần kinh mà không chịu lấy nguyên khí của Trời Đất tự khai thác lấy chính mình, nên nền tảng văn minh siêu thoát không có chỉ ôm lấy sự khổ nhục và thờ ma thờ quỷ đó thôi,

cúng lạy tùm lum, làm ô nhiễm phổi của người dân, không có phát triển được, sống trong ý lại, người này nói hay, con ma nó cũng biết trong túi con có mấy đồng, trong túi con có mấy đồng nó biết hết nhưng mà cái đó không phải cái đường của chúng ta tìm, chúng ta tìm sao thanh nhẹ để hiểu mình, khai triển trực giác của chính mình mới thật là người tu, nếu chưa khai triển được trực giác của chính mình cũng là người ngu mà thôi, có học cho mấy, ôm chuyện ở bên ngoài chứ bên trong chưa phát sáng được. Tất cả sự quy hội chẳng chịt từ khối óc đến cơ thể của Trời Đất đã hình thành là cơ hội tài sản cuối cùng của con người tại mặt đất mà không chịu khai sáng lấy chính mình làm sao dùng mãi mãi thăng hoa được mà xây dựng cho nhân loại cùng tu cùng tiến trong tinh thần nhịn nhục và sáng suốt. Thầy nói sơ lược cho con thấy quá trình người Việt Nam, chính bản thân con từ nhỏ đến lớn có hưởng gì đâu, cũng làm đủ chuyện mà không hưởng gì hết, mà tới lúc con thiền rồi con mới thấy thật sự con hưởng, thanh tịnh rồi con nhìn kiến Vô Vi thấy mặt mày con tươi tắn là con luôn luôn sẵn sàng phục vụ người kế tiếp, rồi con ý thức được Thượng Đế là ai là sẽ thanh nhẹ vô cùng, đang phục vụ quần sanh trong định luật hóa hóa sanh sanh tận độ.

Cho nên những lý thuyết của những vị tâm linh đã giảng lâm xuống thế gian xưng là cha cũng đã nói cho các con biết rõ con khổ là cha khổ. Tại sao xưng danh cha? Nguyên khí của Trời Đất, tinh khí thần của con người sanh ra con người, mà nếu chúng ta tu Soi Hồn, trung khí tinh khí tụ hòa hợp với tinh ba của vũ trụ, chúng ta mới thấy tinh ba của vũ trụ, cần khôn vũ trụ là bao trùm tất cả, định luật hóa hóa sanh sanh, chúng ta là người có gốc gác, có cha có mẹ, có đầu có đuôi, không có đi ngang được, đi ngang là thất bại, chắc chắn là thất bại. Nhiều cha mẹ ở Việt Nam bây giờ không dạy được con vì đường lối không rõ rệt, các con chạy theo ham vui rồi tạo ra một đường lối bất chánh, nghịch nhau phá nhau, rồi thất tín, không tiến nổi.

Chúng ta là người tu Vô Vi, buông bỏ tất cả nghiệp lực, thực hành đứng đắn, lấy nguyên khí của Trời Đất thì pháp lực chúng ta sẽ mạnh, pháp lực mạnh rồi chúng ta sẽ giải được nghiệp lực, sự ô trược không có được xâm chiếm chúng ta vì đêm đêm chúng ta giải ra, làm Pháp Luân Thường Chuyển giải ra, giải, khứ trược lưu thanh, thanh chỉ có hút đi lên và giải chứ không có không trị người khác, chỉ có hút và đi lên và tự giải, mọi người đều có khả năng như vậy nhưng mà hướng ngoại trong tập

quán xa xưa tới bây giờ chỉ có biết cúng lạy mà không biết cái ông đó có thật không, thấy mặt ông đó chưa, rồi xuống nó xưng danh này danh nọ rồi mình cứ mê tin cái có nhưng mà không thật. Cho nên nền tảng văn minh khoa học của người Việt Nam không có, bị bơ vơ, không phát triển được, rồi chiến tranh dồn dập, đề cao sức mạnh của vật chất, giết hại lẫn nhau, làm sao có tâm linh. Ngày hôm nay vốn vẹn có một số người biết về tâm linh và thực hành về tâm linh là phước, đại phước đại duyên cho dân tộc Việt Nam.

Thầy đã tu mấy chục năm, đêm đêm lo tu, không dám cãi cò bất cứ ai, sửa mình và xây dựng tiến hóa chỉ thấy rõ mình sai chẳng có ai sai thì tinh thần phục vụ nó mới dồi dào. Ngày hôm nay Thầy tuổi ta cũng là 75 tuổi nhưng mà ngày đêm phục vụ tất cả những khao khát bất cứ cái gì, Thầy hiểu được, Thầy phân giải rõ rệt cho mọi người cùng tu cùng tiến, tình thâm huynh đệ trong quả địa cầu này không bỏ nhau, thương nhau và xây dựng cho nhau, đó là đường lối siêu thoát của tâm linh.

Con có duyên về Việt Nam thăm bà con, thấy mọi người đau khổ nhưng mà con phải hiểu rằng chúng ta sống ở mặt đất này có luật nhân quả, mọi người phải chịu luật nhân quả mà tiến thân.

Nhiều khi con nhìn họ khổ nhưng họ không có khổ, họ vẫn sống năm này tới năm kia, họ ý thức phương pháp tu thì họ thấy họ đã và đang giải được khổ, cho nên Vô Vi là cứu khổ ban vui, khi con người đau khổ mà giải tỏa được, vui biết là bao nhiêu, muốn đem những cái điều hay lẽ phải cho tất cả mọi người cộng hưởng trong tâm thức của chính họ. Chúng ta không phải là người khoe khoang, mấy chục năm nay Thầy cứ lầm lì đi tu, mặc ai chê mặc ai quở nhưng mà tâm Thầy Thầy sửa và Thầy tiến, Thầy tự cứu vậy thôi. Ngày hôm nay vẫn khỏe mạnh và việc làm không ít. Thầy không có từ chối việc gì, cái gì Thầy hiểu được là Thầy phục vụ, không có bán đạo ăn, xây dựng cho chung, thực hiện tình thương và đạo đức là khí giới sắc bén nhất. Người Việt Nam hiện tại muốn làm điều đó, muốn có hoàn cảnh đó để cộng hưởng hòa bình sau bao nhiêu năm chiến đấu khổ cực, muốn thực hiện tình thương và đạo đức cho chung. Tình thương và đạo đức là đại sự chung của người đau khổ, nên hiểu được và cố gắng thực hành thì sẽ có kết quả, Pháp Lý Vô Vi chỉ thực hành chớ không có nói lý thuyết, luận đi xét lại cũng là bơ vơ mà thôi, thực hành khai triển trực giác của chính mình mới thật sự tiến giữa tâm lẫn thân.

Những người ở Việt Nam đã gặp qua Thầy, nhưng mà trước khi đi Thầy đã cho biết rằng nếu không tu thì rất uổng, tôi có đi đâu nữa tôi cũng chỉ tu không có làm gì hơn, không có chính trị, chính triết, không có hại ai hết, chỉ sửa mình để tiến hóa, khai triển tâm thức của chính mình, khai mở trực giác để tránh những sự mê tín dị đoan lầm lạc, một lần mê tín dị đoan là lạc 60 năm mới trở lại được, chúng ta có mấy lần 60 năm, cho nên không mê tín dị đoan, khai triển trực giác của chính mình, cơ hội cuối cùng để khai thác cái tiểu thiên địa này tức là xứ sở và của cải với tâm linh nằm ngay trong khối óc con người ở thế gian. Khối óc của người thế gian được quân bình thì sẽ có cả hai, không có nghèo khổ đâu. Hiện tại con thấy khắp thế giới mọi người đều quý thương Thầy, tại sao họ quý thương Thầy, từ lớn đến nhỏ, tại Thầy lo tu, Thầy quý yêu họ và Thầy kính trọng mọi người, người có óc đều là có giá trị trên mặt đất này, Thầy rất kính nể, không dễ mà hình thành được, cho nên vì đó mọi người thương Thầy, vì lòng kính yêu của Thầy đã đối đãi với tất cả mọi người bất phân giai cấp, nghèo giàu chỉ có một tâm thức mà thôi, chỉ đường lối cho họ tự khai sáng tài sản cuối cùng thể xác và khối óc của họ. Hướng về tâm linh, xây dựng cho chung là điều lành sẽ đến cho toàn dân vui hợp trong hòa bình ở tương lai. Ai ai cũng chúc Thầy có sức khỏe, nếu Thầy không chịu tu thì đâu có sức khỏe, Thầy chịu tu chịu luyện tập hằng đêm, ngày hôm nay Thầy mới có sức khỏe để nói chuyện với con. Những gương lành con đã nghe Thầy giảng không ít và con đã thấy hành động của Thầy, mọi chiều hướng Thầy chấp nhận trong nhịn nhục, mặc cho tình đời chửi mắng, báo chí đăng chửi Thầy cũng chấp nhận, Thầy cảm ơn những người phá phách Thầy, những người phá phách, họ tự hại tâm thân của họ nhưng Thầy vẫn khỏe mạnh. Quá trình con đã thấy, thì đó cũng là một đường lối cho chúng ta đồng hành, Thầy đi được, con đi được, chúng ta sẽ cùng đi trong vui và xây dựng hạnh phúc cho chung. Chuyện nên làm chúng ta làm, xây dựng tập quán tốt và dẹp bỏ tập quán xấu thì mọi sự sẽ êm đẹp. Người Việt Nam ở hải ngoại được nghe lời Thầy, tu hành tinh tấn khai triển từ trường, về xứ ai cũng kính mến, các con là Thầy, Thầy là các con, tại sao đòi hỏi Thầy để làm gì? Tu đi rồi một ngày nào chúng ta có từ trường tốt hòa hợp với mọi người, dẫn dắt cho nhau, mách bảo cho nhau trong tình thương và đạo đức, tốt biết là bao nhiêu, mọi góc đường, mọi sinh viên đều nói đạo, đều xây dựng cho tâm linh, làm

cho xã hội tốt tươi, người ngoại quốc đến cũng phải kính nể hạnh đức hiền từ của chúng ta đều cần thiết, mọi người sẽ thương quý chúng ta, chúng ta không có thiếu ăn đâu, chỉ có thừa, mà hạnh đức của chúng ta sẽ đẹp phần độc tài, ngu si và để cho họ tự thức trong xây dựng thật sự, đó là nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất đã và đang sắp đặt cho mọi người tự vượt qua cơn đau khổ hiện tại.

Thầy có bao nhiêu lời thô thể cùng con. Chúc con vui tiến!

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng.

Tái bút : Còn những ấn chứng mà hành giả đã cho con biết, đó là chuyện của mọi cá nhân đều khác nhau, vía nhẹ hồn nhẹ đều khác nhau, không theo những ấn chứng, là mọi người có một vị trí tự phát triển. Chúng ta chỉ thực hành cái pháp để đạt tới sự thanh tịnh bình an và dẹp bỏ tất cả mọi sự lo âu tương lai, đó là điều chánh. Còn ấn chứng là tùy duyên của mọi người, nhiều người tiền kiếp tu, bao nhiêu kiếp bây giờ mới được một chút, mỗi người một vị trí khác nhau, mọi người một ấn chứng khác nhau, con nên khuyên những người đã đạt ấn chứng chỉ làm thỉnh lo tu, càng nhập định tốt càng lâu càng tốt, mà những ấn chứng đó vô cùng tận, nhiều chuyện khác nhau không thể kể hết được, giữ lấy đường lối đó mà tiến mà nếu kể đi kể lại là động, luồng điện không có phát xuất được rồi nó mất đi, phải giữ kín trong thực hành mà thôi, giữ pháp, hành cho đúng pháp thì không bị âm giới xâm nhập, âm giới nó chực sẵn một bên chúng ta, nếu chúng ta nói ấn chứng nó tìm cách nó xâm chiếm rồi nó ngự trong ta rồi nó bày biểu những chuyện không tốt.

Cho nên nhiều người đã tu ở bên ngành này nửa chừng phản trắc, bỏ pháp. Thầy không sợ người ta bỏ nhưng mà nó bỏ pháp thì tội nghiệp cho nó thôi. Nó nhờ cái pháp phát triển được rồi nó thay đổi, đó là tội nghiệp cho chính nó chứ không tội nghiệp cho Thầy, Thầy không có lo. Xưng danh Minh Vương Việt Nam đủ chuyện hết, xưng ông này ông nọ oai quyền đủ chuyện nhưng mà chuyện đó là chuyện không có. Tâm từ bi của Phật là phát triển luồng điện từ bi của chính mình là ánh sáng thật sự để tiến hóa trong thanh tịnh và sáng suốt vô cùng. Chúng ta làm những điều cần thiết và không làm những điều

không cần thiết, vậy con không nên quan tâm bất cứ ấn chứng nào mà con khuyên họ nên giữ lấy để thực hành, mọi người thấy một chuyện khác, không có đem ra nói chuyện cho cộng đồng được. Ai cũng là tham, nói tôi thấy cô Tiên trên đầu, tôi thấy ông Phật trên đầu, rồi người này cũng tham, người kia cũng tham, trong tưởng nó có tượng rồi ma quỷ nó xâm chiếm cái luồng điện của chúng ta, biến thể của nó bày đủ chuyện hết, hại người, chúng ta không có nhận điều đó. Nhiều người bây giờ đang lên đồng, bây giờ hỏi cái mặt cô đó ra sao, cậu đó ra sao, ông đó ra sao, cái người bị lên đồng không có biết, không thể tả được, không hiểu, xưng danh nói tùm lum đó làm cho mọi người sợ, thần kinh yếu ớt, điều đó người Việt Nam phải giải tỏa và không nên ôm giữ, ôm giữ làm yếu thần kinh của người dân, không tiến tới khoa học huyền bí được, phải dẹp bỏ những cái hành động đó, chùa chiền, đặt Phật giả đã mang tội rồi, gắn hào quang giả là hai cái tội, ông Phật đâu có chịu, ông Phật đâu có chịu ngồi trong cái chỗ đó và gắn những cái bóng đèn đó và cho là hào quang của Đức Phật, hai tội rõ ràng, không thay đổi được. Chính mặt nó mà đi chụp hình có nút ruồi mà mất nút ruồi nó cũng chưa chịu mà nói chuyện dám làm cái hình của ông Phật để chung bày để làm cái gì, gây sự mê tín dị đoan rồi đổ thừa cho nhau, không tiến được. Nền tảng văn minh không có, làm bậy thôi, rồi chê đạo này chê đạo kia chê đạo nọ, chính mình chưa được đạo mới chê đạo khác, thấy hình giả không! Rồi ca tụng hình giả, bày đủ chuyện, làm cho dân khổ cực và không có phát triển và xây dựng cho chung được. Chúng ta vẫn là lạc hậu, không có văn minh, con nhìn đó con suy xét, nếu có dịp con nói cho mọi người nghe, Thầy không có xa mọi người, xác xa nhưng tâm không xa, hằng tuần Thầy làm việc cho tất cả mọi người như Vô Vi LED đã đóng góp cho mọi người, nếu mọi người chịu tham gia phát triển trí tâm sẽ có cơ hội phát triển trí tâm của chính họ qua Vô Vi LED, còn sự hiện diện của Thầy, nếu có dịp thuận tiện Thầy sẽ về thăm tất cả mọi người và sẽ nói lại cho mọi người hiểu lấy chính họ, giá trị vô cùng. Chúng ta có bao nhiêu triệu người, bao nhiêu khối óc, xây dựng cho khối óc phát triển là xứ sở chúng ta giàu mạnh vô cùng, không yếu ớt.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 23 tháng 10 năm 1977

Thiên lý hữu tình thiên lý minh
Điểm thông vạn nẻo do nơi mình
Tu rồi thức giác trong thanh tịnh
Chuyển hóa phần thanh vẫn đẹp xinh.

Đẹp xinh nơi cõi thanh không
Chơn tâm tự giác chuyển vòng khai tâm
Hào quang sáng chiếu chẳng lầm
Đường đi nước bước tự tầm mà đi
Tiến trong hợp thức hợp thì
Quy y chơn trạng tiến vì thức tâm
Lấy không tiến giải khỏi lầm
Bên trong sáng suốt tự thâm tiến lên
Hồn thông thanh điểm vững bền
Trong không mà có lập nền văn minh
Văn minh hợp lý thiên đình
Chăm lo học hỏi tự mình tiến thân
Tình thương đạo đức tối cần
Góp phần xây dựng nơi tầng tháp cao
Thế gian muôn ý muôn màu
Chung quy cũng phải đối đầu giải tâm
Bình tâm tự xét tự tầm
Hồn ta thức giác hát ngâm dung hòa
Trở về căn bản Di-Đà
Sáng soi muôn loại từ xa đến gần
Tiến trình tan tụ hợp phân
Thanh bình là cảnh muôn phần ước mơ.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

NGỌC CHỈ

Kim Khuyết Nội Tướng họ Từ

**Giảng
Thơ**

*Thiên thư nhất bộ giảng phàm gian
Du Ký chân quyền luyện thánh đan
Tam tào phổ độ kiến kì tích
Tái ban bảo thư đạo tử tham.*

Dịch

Báu kinh một bộ giảng phàm gian
Du Ký bao thiên luyện thánh đan
Tam tào cứu khổ còn lưu dấu
Sách quý ban thêm đệ tử xem.

Đức Thánh dạy: Đêm nay ta phụng mệnh mang Ngọc Chỉ xuống tuyên đọc, thân nhân phủ phục:

“Trẫm ngự tại điện Linh Tiêu lòng hằng lo lắng thế đạo, thấy chúng sinh khắp ba cõi chỉ biết coi trọng khoa học kĩ thuật mà sao lãng luân thường đạo đức tới nỗi nam thiếu trung hiếu, nữ thiếu tiết trinh, cho nên chư Tiên Thánh Phật không nỡ để đồng bào đọa lạc, nguyên linh đồ thán, cho nên nhân mệnh trời ngày mồng một, tháng năm, năm Kỉ Mùi (1979) mới triệu tập khai mở thánh hội và đã đồng thanh quyết nghị hoàn thành các sách Địa Ngục,

Thiên Đàng và Nhân Gian Du Ký để ban bố khắp cõi nhân gian. Hai trong ba bộ sách này là Địa Ngục, Thiên Đàng Du Ký đã sớm được truyền bá ở thế gian, nhưng những tác phẩm tương tự như thế không thiếu chi, duy sách Nhân Gian Du Ký là bộ sách lạ hiếm hoi, vì phải là người có đại lực phát tâm nguyện mới đảm trách nổi, cho nên chư đệ tử Thánh Hiền Đường trải qua nửa năm chân thành chịu đựng sự trui rèn phi thường của đạo, giờ đây sự khảo đảo đã chấm dứt, đạo quả phi phàm, tinh thần giữ đạo đã đạt mức rễ sâu gốc vững.

Lòng Trẫm vô cùng sung sướng, đặc biệt ban lệnh phát hành sách Nhân Gian Du Ký để làm phương pháp tu trì hầu đạt sự quán thông ba cõi Đất Trời Người. Mệnh lớn đã ban như vậy, ngày Ngọc Chỉ tới, mỗi khi lập đàn cơ ra lệnh Phật Sống Tế Công hướng dẫn thiên bút Thái Sinh đạo cõi nhân gian viết thành cuốn kinh báu thế gian chưa từng có, ban tặng cho đời để các hành giả làm phương châm tu trì.

Mong chư đệ tử Thánh Hiền Đường dốc chí, dốc lực, một dạ trung thành thực hiện, ngày sách hoàn thành sẽ xét công thưởng, chớ cãi lệnh Trẫm”.

Kính vâng không sao lãng, cúi đầu tạ ơn.

Vận trời ngày mồng 6 tháng 8 năm Tân Dậu (1981)

(còn tiếp)

